

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 3. mája 2006

týkajúce sa konania podľa článku 81 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a článku 53 Dohody o EHP proti Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, EKA Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret S.A., Kemira OYJ, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA a Arkema SA

(Vec COMP/F/C.38.620 – Peroxid vodíka a perboritan)

[oznámené pod číslom K(2006) 1766]

(Iba znenie v anglickom, francúzskom a talianskom jazyku je autentické)

(Text s významom pre EHP)

(2006/903/ES)

1. ZHRNUTIE PORUŠENIA

1.1. Adresáti

(1) Rozhodnutie sa týka týchto podnikov:

- Akzo Nobel NV („Akzo“)
- Akzo Nobel Chemicals Holding AB („ANCH“)
- EKA Chemicals AB („EKA“)
- Degussa AG („Degussa“)
- Edison SpA („Edison“)
- FMC Corporation („FMC“)
- FMC Foret S.A. („Foret“)
- Kemira OYJ („Kemira“)
- L'Air Liquide SA („Air Liquide“)
- Chemoxal SA („Chemoxal“)
- Snia SpA („Snia“)
- Caffaro Srl („Caffaro“)
- Solvay SA/NV („Solvay“)
- Solvay Solexis SpA („Solexis“)
- Total SA („Total“)
- Elf Aquitaine SA („Elf Aquitaine“)
- Arkema SA („Atofina“).

(2) Adresáti tohto rozhodnutia sa podieľali na jedinom a súvislom porušovaní článku 81 zmluvy a článku 53 Dohody o EHP v súvislosti s **peroxidom vodíka** („PV“) a jeho nadväzujúcim výrobkom, **perboritanom sodným** („PS“), a to na celom území EHP („porušovanie“). V rozhodnutí sa uvádza, že k porušovaniu dochádzalo od 31. januára 1994 do 31. decembra 2000. Porušovanie sa týka najmä výmeny dôležitých obchodných a dôverných informácií o trhu a/alebo o spoločnosti medzi účastníkmi hospodárskej súťaže, obmedzovania a/alebo kontrolovania výroby, ako aj potenciálnych a reálnych kapacít, rozdeľovania podielov na trhu a zákazníkov, a stanovovania a monitorovania (konečných) cien.

1.2. Sektor peroxidu vodíka a perboritanu sodného

(3) PV je silné oxidačné činidlo, ktoré má niekoľko priemyselných využití. Je to číra, bezfarebná tekutina, ktorá sa predáva vo forme vodného roztoku v koncentrácii, ktorá sa pohybuje od 30 % do 70 %. Ako konečný výrobok sa PV používa ako bieliadlo v papierovom priemysle a pri výrobe buničiny, na bielenie textílií, na dezinfekciu a má aj ďalšie environmentálne využitie, napríklad pri čistení odpadových vôd. PV sa využíva aj ako surovina pri výrobe iných nadväzujúcich výrobkov na báze peroxidu, ako sú napríklad bieliace činidlá (zahŕňajú aj PS) a kyselina peroctová.

(4) PS sa, rovnako ako perkarbonát sodný („PKS“), používa najmä ako aktívna látka v syntetických čistiacich prostriedkoch a práškoch. V tomto konaní sa skúmal PS i PKS, avšak na základe odpovedí na oznámenie o námietkach a na základe argumentov poskytnutých pri ústnom pojednávaní sa nedá určiť, či sa porušovanie týkalo aj PKS. Rozhodnutie sa preto vzťahuje iba na protiprávne konanie v súvislosti s PV a PS, nie PKS, napriek oznámeniu o námietkach, ktoré sa týkalo aj PKS.

1.3. Ponuka

- (5) PV: v EHP bolo počas obdobia porušovania šesť hlavných dodávateľov: vedúcou spoločnosťou bol Solvay s podielom na trhu približne 20-30 %, za ním nasledovala firma EKA. Ďalšími dodávateľmi boli Atofina, Kemira, Degussa a Foret. Spoločnosť Air Liquide predávala PV do júna 1998 a spoločnosť Ausimont do mája 2002. Existovalo aj niekoľko maloobchodníkov dovážajúcich PV z východnej Európy a z mimoeurópskych krajín. V posledných rokoch sa na tomto trhu neobjavili žiadni noví účastníci.
- (6) PS: podniky, ktoré boli aktívne v EHP počas celého obdobia porušovania alebo iba počas určitého časového obdobia: Degussa, Foret, Solvay, Caffaro (spoločnosť, ktorá zastavila výrobu v roku 1999), Atofina (zrušila výrobu v roku 1999), Air Liquide (skončila v roku 1994) a Ausimont.

1.4. Dopyt

- (7) Počas obdobia porušovania bolo dominantných nákupcov PV v EHP relatívne málo (šesť až osem) a pochádzali najmä z odvetvia výroby papiera a buničiny, a tí vyjednali zmluvy a ceny platné v rámci celého EHP.
- (8) Dominantní zákazníci (napríklad škandinávski a nemeckí výrobcovia papiera a buničiny) uzatvárali zmluvy na báze jednotnej ceny pri dodávkach na niekoľko výrobných miest v celom EHP. Prepravné náklady znášal dodávateľ, ktorý preto mohol mať záujem získavať PV zo zdroja, ktorý sa nachádzal blízko podnikov zákazníkov.
- (9) V sektore bieliacich činidiel existovalo na strane dopytu počas obdobia porušovania malé množstvo veľkých nadnárodných spoločností: 75 – 80 % nákupov bieliacich činidiel v EHP sa sústredilo do rúk malého množstva zákazníkov. Každý z nich mal v Európe ústrednú nákupnú prevádzku, ktorá rokovala o nákupe dvakrát ročne. Väčšinou nakupovali bieliace činidlá od viacerých dodávateľov, pretože sa snažili vytvoriť určitý stupeň konkurenčného nátlaku.

1.5. Geografický rozsah

- (10) Porušovanie sa týkalo celého EHP, kde existoval dopyt po výrobkoch, ktoré sú predmetom skúmania.

1.6. Fungovanie kartelu

- (11) Obdobie porušovania, ktorého sa rozhodnutie týka, trvalo od 31. januára 1994 do 31. decembra 2000.
- (12) Dohodnuté aktivity sa dajú rozdeliť takto: týkali sa výmeny informácií o trhu (vrátane cien a objemov predaja), podielov

na trhu, obmedzenia/kontroly výroby a zdrojov dodávok, ako aj stanovovania cien PV a PS. Tajná dohoda sa týkala oboch výrobkov, a tvorí súčasť jednej komplexnej schémy, preto sa považuje za jediné porušenie, hoci konania v súvislosti s PV a PS by aj jednotlivo predstavovali porušenie v zmysle článku 81 ods. 1 Zmluvy.

1.7. Postup

- (13) V decembri 2002 informovala spoločnosť Degussa Komisiu o existencii kartelu v oblasti PV a PS, a prejavila záujem spolupracovať s Komisiu v zmysle oznámenia o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov z roku 2000 („oznámenie o zhovievavosti“) ⁽¹⁾. Degussa poskytla Komisii dôkazy, ktoré v marci 2003 umožnili viesť vyšetrovanie v priestoroch troch podnikov (vyšetrovanie ostatných podnikov sa najskôr konalo vo forme žiadosti o informácie).
- (14) Po kontrole predložilo ďalších päť podnikov žiadosť o zníženie pokuty. Trom z nich sa zníženie pokuty udelilo v súlade s bodom 23 a 26 oznámenia o zhovievavosti. Konkrétne išlo o spoločnosti EKA, Atofina a Solvay. Žiadosti spoločností Kemira a Solexis sa zamietli.

2. POKUTY

2.1. Základná suma

- (15) Základná výška pokuty sa určuje na základe závažnosti a dĺžky trvania porušenia.

2.1.1. Závažnosť

- (16) Pri posudzovaní závažnosti porušenia Komisia zohľadňuje jeho povahu, jeho reálny vplyv na trh, ak je možné ho odmerať, a veľkosť príslušného geografického trhu.
- (17) Vzhľadom na povahu spáchaného porušenia, na skutočnosť, že muselo mať vplyv na trh a na skutočnosť, že sa týkalo celého EHP, kde trh s PV a PS predstavoval v roku 1999, teda v poslednom celom roku porušovania, dovedna celkovú hodnotu okolo 470 miliónov EUR Komisia usúdila, že spoločnosti, ktorých sa rozhodnutie týka, veľmi závažne porušili článok 81 Zmluvy a článok 53 Dohody o EHP.

2.1.2. Diferenčné zaobchádzanie

- (18) V rámci kategórie závažných porušovaní umožňuje škála možných pokút uplatňovať pri podnikoch diferenčné zaobchádzanie s cieľom zohľadniť skutočnú hospodársku kapacitu vinníkov významne narušiť hospodársku súťaž. Je

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 45, 19.2.2002, s. 3.

to primerané, ak medzi príslušnými podielmi na trhu tých podnikov, ktoré sa na porušení podieľali, existujú značné rozdiely, tak ako v tomto prípade.

- (19) Posudzovaním obratu z príslušných výrobkov u každej spoločnosti a celkového obratu v rámci PV a PS na účely stanovenia jednotlivých pomerov Komisia zohľadnila fakt, že niektoré spoločnosti pôsobili len na trhu s jedným z týchto výrobkov. Tým Komisia vzala do úvahy reálny vplyv nezákonného konania každej spoločnosti na hospodársku súťaž. Predaj na základe celkovej výšky čistej hodnoty sa považoval za spoľahlivejší ukazovateľ kapacít prevádzkovateľa, keďže PV a PS sa predávajú v rôznych formách. Tieto čísla ukazujú, že najväčším trhovým účastníkom v EHP bol Solvay, s podielom kombinovaného predaja okolo 20-30 %. Preto bol zaradený do prvej kategórie. V druhej kategórii skončila Degussa s trhovým podielom 10-20 %. Foret, EKA, Atofina, Kemira a Ausimont s podielmi 5-15 % boli zaradené do tretej kategórie. Spoločnosť Caffaro bola zaradená do štvrtej kategórie, keďže jej trhový podiel na PS v jej poslednom celom roku (1998) dosiahol asi 5-10 % a podiel na predaji v rámci kombinovaného trhu PV a PS dosiahol 1-5 %.

- (20) Napriek niekoľkým existujúcim prepojeniami medzi týmito dvoma výrobkami Komisia v prípade spoločnosti Caffaro zohľadnila skutočnosť, že sa nepodarilo dokázať, že spoločnosť Caffaro si uvedomovala, alebo mohla mať poznatky o celom systéme proti konkurenčným dohodám. Vzhľadom na to sa počiatočná výška pokuty vypočítaná pre Caffaro znižuje o 25 %.

2.1.3. Dostatočne odradzujúci účinok

- (21) V rámci kategórie závažných porušení umožňuje škála možných pokút stanoviť takú výšku pokuty, ktorá zaručí dostatočný odradzujúci účinok, a pritom zohľadní veľkosť každého podniku. V tomto zmysle Komisia dodáva, že v roku 2005, ktorý je posledným obchodným rokom pred týmto rozhodnutím, dosiahol celosvetový obrat firmy Total celkovo 143 miliárd EUR, obrat Elf Aquitaine predstavoval 120 miliárd EUR, spoločnosti Akzo 13,000 miliónov EUR, spoločnosti Degussa 11,750 miliónov EUR, spoločnosti Solvay 8,560 miliónov EUR a spoločnosti Edison 6,650 miliónov EUR. Na základe toho považuje Komisia za vhodné vynásobiť pokutu pre Total koeficientom 3, vzhľadom na veľkosť materských spoločností, Elf Aquitaine a Total, z ktorých každá mala obrat viac ako 100 miliárd EUR. Akzo a Degussa s obratom predstavujúcim asi 10 % z celkového obratu firmy Total sú tiež veľkými spoločnosťami, a obrat každej z nich presahuje 10,000 miliónov EUR. Preto sa považuje za primerané vynásobiť pokutu pre

tieto spoločnosti koeficientom 1,75. Keďže obrat firmy Solvay dosiahol výšku 8,560 milióna EUR, Komisia považuje za správne vynásobiť pokutu pre Solvay koeficientom 1,5. Edison dosiahol obrat vo výške 6,650 milióna EUR a preto Komisia považuje za primerané vynásobiť pokutu udelenú tejto spoločnosti koeficientom 1,25. A keďže Ausimont bol postúpený inej spoločnosti, v rámci okolností tohto prípadu sa činiteľ násobenia vzťahuje iba na pokutu udelenú spoločnosti Edison.

2.1.4. Zvýšenie za dĺžku trvania

- (22) Spoločnosti Degussa, Solvay a Kemira sa na porušovaní podieľali od 31. januára 1994 do 31. decembra 2000, teda šesť rokov a jedenásť mesiacov. Tieto spoločnosti páchali porušenie dlhodobo. Následkom toho by sa základná výška pokuty mala zvýšiť o 10 % za každý celý rok porušovania. Ďalej by sa mala zvýšiť o 5 % za každé začaté obdobie šiestich mesiacov alebo dlhšie, ale kratšie ako rok. To vedie k zvýšeniu základnej pokuty pre každú z týchto troch spoločností o 65 %. EKA sa podieľala na porušovaní od 31. januára 1994 do 31. decembra 1999, teda päť rokov a jedenásť mesiacov, zatiaľ čo Atofina a Ausimont sa porušovania zúčastňovali od 12. mája 1995 do 31. decembra 2000, teda päť rokov a sedem mesiacov. To predstavuje zvýšenie základnej výšky pokuty pre každú z týchto spoločností o 55 %⁽²⁾. Foret sa podieľal na porušovaní od 29. mája 1997 do 13. decembra 1999, teda dva roky a sedem mesiacov. To predstavuje zvýšenie základnej pokuty o 25 %. Caffaro sa zúčastňoval porušovania od 29. mája 1997 do 31. decembra 1998, teda rok a sedem mesiacov. Zvýšenie základnej pokuty predstavuje v tomto prípade 15 %.

2.2. Príťažujúce okolnosti

- (23) V čase, keď dochádzalo k porušeniu, boli už spoločnosti Atofina, Degussa, Edison a Solvay adresámi iných roz-

⁽²⁾ Keďže dôkazy od spoločnosti EKA umožnili Komisii vypátrať kartel až k 31. januáru 1994, v súlade s bodom 23 oznámenia o zhovievavosti sa tieto elementy pri stanovovaní pokuty nebudú zohľadňovať, a to povedie k zvýšeniu pokuty pre túto spoločnosť na základe dĺžky trvania o 20 % namiesto 55 %.

hodnutí Komisie týkajúcich sa kartelových aktivít⁽³⁾. Skutočnosť, že tieto podniky opakovali svoje konanie, či už v rovnakom priemyselnom odvetví alebo v iných odvetviach, než v akých im predtým boli udelené pokuty, poukazuje na to, že prvé pokuty neprinútili spoločnosti, aby zmenili svoje konanie. To pre Komisiu predstavuje prirážajúcu okolnosť, ktorá oprávňuje zvýšiť počiatočnú výšku pokuty, ktorá sa udeľuje vyššie spomínaným spoločnostiam, o 50 %⁽⁴⁾.

2.3. Poľahčujúce okolnosti

- (24) V prípade spoločnosti Caffaro je primerané znížiť pokutu o 50 % kvôli jej pasívnej a nepatrnej úlohe pri porušovaní v porovnaní s ostatnými účastníkmi kartelu.

2.4. Uplatňovanie limitu 10 % z obratu

- (25) Článok 23 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1/2003 ustanovuje, že pokuta udelená ktorémukoľvek podniku nemôže prekročiť 10 % z jeho celkového obratu. Pokiaľ ide o tento 10 % strop, „ak niekoľko adresátov tvorí podnik, ktorý je hospodárskym subjektom zodpovedným za pokutované porušovanie [...], v deň, keď sa rozhodnutie prijme, [...] strop sa môže vypočítavať na základe celkového obratu tohto podniku, to znamená, všetkých jeho účastníkov spolu. Ak sa však hospodársky subjekt medzitým rozpadne, každý z adresátov rozhodnutia má právo, aby sa príslušný strop uplatňoval na každého z nich jednotlivo“⁽⁵⁾.
- (26) Celosvetový obrat firmy Solexis za rok 2005 dosiahol 256 190 307 EUR. Pokuta udelená firme Solexis teda nesmie prekročiť 25,619 milióna EUR.

2.5. Uplatňovanie oznámenia o zhovievavosti z roku 2002

- (27) Spoločnosti Degussa, EKA, Atofina, Solvay, Solexis a Kemira predložili žiadosti v zmysle oznámenia o zhovievavosti. Spolupracovali s Komisiou v rôznych fázach vyšetrovania s cieľom získať priaznivé zaobchádzanie ustanovené v oznámení o zhovievavosti.

⁽³⁾ Medzi takéto rozhodnutia patria: V prípade spoločnosti Degussa: rozhodnutie Komisie z 23. novembra 1984 týkajúce sa konania podľa článku 85 Zmluvy o ES (IV/30.907 – Výrobky na báze peroxidu, Ú. v. ES L 35 zo 7.2.1985, s. 1), rozhodnutie Komisie z 23. apríla 1986 týkajúce sa konania podľa článku 85 Zmluvy o ES (IV/31.149 – Polypropylén, Ú. v. ES L 230 z 18.8.1986, s. 1). Edison: rozhodnutie Komisie z 27. júla 1994 týkajúce sa konania podľa článku 85 Zmluvy o ES (IV/31865 – PVC II, Ú. v. ES L 239 zo 14.9.1994, s. 14). Solvay: rozhodnutie Komisie z 23. novembra 1984, citované (Výrobky na báze peroxidu), rozhodnutie Komisie z 23. apríla 1986, citované (Polypropylén), rozhodnutie Komisie z 27. júla 1994, citované (PVC II). Atofina/Arkema: rozhodnutie Komisie z 23. novembra 1984, citované (Výrobky na báze peroxidu), rozhodnutie Komisie z 27. júla 1994, citované (PVC II).

⁽⁴⁾ Zvýšenie kvôli prirážajúcim okolnostiam sa vzťahuje iba na spoločnosť Atofina a nie na jej materské spoločnosti, Elf Aquitaine a Total, lebo tie v čase predchádzajúceho porušenia neriadili spoločnosť Atofina. Koeficient zvýšenia uplatnený pri firme Total, teda 3, sa do výpočtu nezarátal. Namiesto toho sa na účely výpočtu opakovaného porušenia použil koeficient 1,25, ktorý by sa bol býval uplatnil, keby Atofina bola jediným adresátom rozhodnutia (vzhľadom na jej celosvetový obrat vo výške 5,7 miliardy EUR v roku 2005). Podľa toho sa spoločnosti Atofina udeľuje samostatná pokuta v tejto výške.

⁽⁵⁾ Pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. júla 2005 v spojených veciach T-71/03, T-74/03, T-87/03 a T-91/03 *Tokai Carbon Co. Ltd. a iní proti Komisii*, zatiaľ neuverejnený (pozri Ú. v. EÚ C 205, 20.8.2005, s. 18), odsek 390.

2.5.1. Bod 8 písmeno a), Oslobodenie

- (28) Spoločnosť Degussa bola prvým európskym výrobcom PV a bieliacich činidiel, ktorý informoval Komisiu o existencii kartelu na trhu s PV a na trhu s PS, ktorý je s ním spojený. Degussa počas celého administratívneho konania s Komisiou neustále a plne spolupracovala a poskytla Komisii všetky dôkazy, ktoré mala k dispozícii a ktoré sa týkali domnelého porušovania, uviedla podrobnosti o stretnutiach medzi účastníkmi hospodárskej súťaže pri oboch výroboch, a umožnila Komisii dokázať existenciu kartelu v prípade oboch výrobkov. Degussa ukončila svoju účasť na porušovaní v čase, keď predložila dôkazy podľa bodu 8 písmeno a) oznámenia o zhovievavosti a neurobila nič, aby donútila iné podniky zúčastniť sa na porušovaní. Preto má Degussa právo získať plné oslobodenie od pokuty, ktorá by jej bola inak udelená.

2.5.2. Bod 23 písmeno b), prvá zarážka (zníženie o 30-50 %)

- (29) Spoločnosť EKA bola druhým podnikom, ktorý sa obrátil na Komisiu v zmysle oznámenia o zhovievavosti, a to 29. marca 2003, a zároveň prvým podnikom, ktorý splnil požiadavky bodu 21 tohto oznámenia, keďže poskytol Komisii dôkazy, ktoré predstavujú značnú pridanú hodnotu vo vzťahu k dôkazom, ktoré už Komisia v čase predloženia vlastnila.

- (30) EKA ukončila svoju účasť na porušovaní v čase, keď predložila dôkazy a na porušovaní sa ďalej nezúčastňovala. Komisia preto uplatní zníženie pokuty v rozsahu 30-50 %. Komisia udelila spoločnosti EKA zníženie pokuty o 40 %.

- (31) Dôkazy od spoločnosti EKA umožnili Komisii vypátrať existenciu kartelu späť až k 31. januáru 1994. Dôkazy EKA o období porušovania spred 14. októbra 1997 sa týkali skutočností, ktoré boli predtým Komisii neznáme, a ktoré mali priamu súvislosť s trvaním domnelého kartelu. V súlade s bodom 23 oznámenia o zhovievavosti Komisia nezohľadnila tieto prvky na účely stanovenia výšky pokuty, ktorá sa udeľi spoločnosti EKA.

2.5.3. Bod 23 písmeno b), druhá zarážka (zníženie o 20-30 %)

- (32) Spoločnosť Atofina, (teraz Arkema), bola druhým podnikom, ktorý splnil požiadavky bodu 21 oznámenia o zhovievavosti, keďže poskytol Komisii dôkazy, ktoré predstavujú značnú pridanú hodnotu vo vzťahu k dôkazom, ktoré Komisia už v tom čase mala k dispozícii, a podľa poznatkov Komisie Atofina v čase, keď predložila príslušné dôkazy, už porušovanie ukončila. V zmysle druhej zarážky bodu 23 oznámenia o zhovievavosti ju toto konanie oprávňuje k zníženiu pokuty o 20-30 %. Pri posudzovaní úrovne zníženia pokuty v rozsahu 20-30 % Komisia zohľadnila čas, kedy boli dôkazy významnej hodnoty predložené a mieru prínosu, ktorú predstavujú. Komisia udelila spoločnosti Atofina 40 % zníženie pokuty, ktorá by jej inak bola udelená.

2.5.4. Bod 23 písmeno b), tretia zarážka (zníženie do výšky 20 %)

- (33) Spoločnosť Solvay bola tretím podnikom, ktorý splnil požiadavky bodu 21 oznámenia o zhovievavosti. 4. apríla 2003, taktiež krátko po tom, ako v jej priestoroch prebehla 25. marca 2003 prehliadka v zmysle článku 14 nariadenia č. 17, predložil Solvay žiadosť v zmysle oznámenia o zhovievavosti. Podanie vykonané 4. apríla 2003 splnilo požiadavky bodu 21 oznámenia o zhovievavosti, keďže Solvay poskytol Komisii dôkazy, ktoré predstavovali značnú pridanú hodnotu vo vzťahu k dôkazom, ktoré Komisia už vlastnila. Podľa poznatkov Komisie Solvay v čase, keď predložil svoje dôkazy, už porušovanie ukončil.
- (34) Spoločnosť Solvay tvrdí, že sa skontaktovala s Komisiou telefonicky 3. apríla 2003 ráno, aby ju informovala, že má v úmysle podať žiadosť v zmysle oznámenia o zhovievavosti. Žiadosť od spoločnosti Atofina, predložená 3. apríla 2003 o 15:50 obsahovala trinásť dokumentov, ktoré boli, podľa spoločnosti Solvay, bez prepisu alebo inej formy vysvetlenia nečitateľné a/alebo nezrozumiteľné, a teda ich Komisia nemohla žiadnym spôsobom použiť až kým jej 26. mája 2003 nebolo poskytnuté zo strany spoločnosti Atofina vysvetlenie, teda v každom prípade až po tom, ako Solvay podala svoju žiadosť o zhovievavosť.
- (35) Spoločnosť Solvay tvrdí, že rozhodujúcim prvkom pri určovaní, či žiadosť o zhovievavosť oprávňuje k zníženiu pokuty v zmysle oznámenia o zhovievavosti, je objektívna kvalita predložených informácií pokiaľ ide o mieru, do akej sú pre Komisiu užitočné. Solvay tvrdí, že jej žiadosť o zhovievavosť bola riadne predložená 3. apríla 2003 ráno a predstavovala značnú pridanú hodnotu v súvislosti s PV i PS, a to ju oprávňuje získať maximálne zníženie (50 %) akejkoľvek pokuty udelennej vo vzťahu k týmto dvom výrobkom.

- (36) Komisia si myslí, že predložené žiadosti spoločností EKA a Atofina predstavovali značnú pridanú hodnotu v súlade s bodom 21 oznámenia o zhovievavosti, a to ešte pred prvým predložením žiadosti spoločnosťou Solvay, ku ktorému došlo 4. apríla 2003. Preto Komisia argumenty spoločnosti Solvay zamietla.

- (37) Komisia udelila spoločnosti Solvay 10 % zníženie pokuty, ktorá by jej inak bola udelená.

2.5.5. Ďalšie uplatňovanie v zmysle oznámenia o zhovievavosti

- (38) Spoločnosti Solvay Solexis a Kemira taktiež podali žiadosti v zmysle oddielu B oznámenia o zhovievavosti, ale zníženie pokuty im udelené nebolo kvôli nedostatočnej pridanej hodnote, ktoré ich žiadosti predstavovali.

3. ROZHODNUTIE

- (39) Tieto podniky porušili článok 81 ods. 1 Zmluvy a článok 53 Dohody o EHP tým, že sa v uvedenom období zúčastnili na jedinom a súvislom porušovaní v súvislosti s peroxidom vodíka a perboritanom sodným, na celom území EHP. Toto porušenie pozostávalo najmä z výmeny informácií o cenách a objemoch predaja medzi účastníkmi hospodárskej súťaže, dohôd o cenách, dohôd o znížení výrobných kapacít v EHP a monitorovania protikonkurenčných dohôd:

- (a) Akzo Nobel NV, od 25. februára 1994 do 31. decembra 1999,
- (b) Akzo Nobel Chemicals Holding AB, od 31. januára 1994 do 31. decembra 1999,
- (c) EKA Chemicals AB, od 31. januára 1994 do 31. decembra 1999,
- (d) Degussa AG, od 31. januára 1994 do 31. decembra 2000,
- (e) Edison SpA, od 12. mája 1995 do 31. decembra 2000,
- (f) FMC Corporation, od 29. mája 1997 do 13. decembra 1999,
- (g) FMC Foret S.A., od 29. mája 1997 do 13. decembra 1999,
- (h) Kemira OYJ, od 31. januára 1994 do 31. decembra 2000,
- (i) L'Air Liquide SA, od 12. mája 1995 do 31. decembra 1997,
- (j) Chemoxal SA, od 12. mája 1995 do 31. decembra 1997,
- (k) Snia SpA, od 29. mája 1997 do 31. decembra 1998,

- (l) Caffaro Srl, od 29. mája 1997 do 31. decembra 1998,
 - (m) Solvay SA/NV, od 31. januára 1994 do 31. decembra 2000,
 - (n) Solvay Solexis SpA, od 12. mája 1995 do 31. decembra 2000,
 - (o) Total SA, od 30. apríla 2000 do 31. decembra 2000,
 - (p) Elf Aquitaine SA, od 12. mája 1995 do 31. decembra 2000,
 - (q) Arkema SA, od 12. mája 1995 do 31. decembra 2000.
- (40) Za porušenia uvedené v predchádzajúcom odôvodnení boli uložené tieto pokuty:
- (a) Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB a EKA Chemicals AB, spoločne a nerozdielne: 25,2 milióna EUR,
 - (b) Degussa AG: 0 EUR,
 - (c) Edison SpA: EUR 58,125 milióna EUR, z čoho 25,619 milióna EUR spoločne a nerozdielne s firmou Solvay Solexis SpA,
 - (d) FMC Corporation a FMC Foret S.A., spoločne a nerozdielne: 25 miliónov EUR,
 - (e) Kemira OYJ: 33 miliónov EUR,
 - (f) L'Air Liquide SA a Chemoxal SA: 0 EUR,
 - (g) Snia SpA a Caffaro Srl, spoločne a nerozdielne: 1,078 milióna EUR,
 - (h) Solvay SA/NV: 167,062 milióna EUR,
 - (i) Arkema SA: 78,663 milióna EUR, z čoho 42 miliónov EUR spoločne a nerozdielne s firmou Total SA a 65,1 milióna EUR spoločne a nerozdielne s firmou Elf Aquitaine SA.
- (41) Vyššie uvedeným podnikom bolo prikázané okamžite ukončiť porušovanie uvádzané v príslušnom článku, ak tak už neurobili ako aj zdržať sa opakovania akejkoľvek činnosti alebo konania uvedeného v odôvodnení (2) a akejkoľvek činnosti alebo konania, ktoré by mali rovnaký alebo podobný predmet alebo účinok.
-